

Gari Historiallista

Birkå

Ensimmäinen.

Mr Linna oli Idäisel Maal/

Weisatan cuin:

Thet ligger ett Slätt i Österrik/

Toinen.

Ristet ole minun HERAN,

Weisatan cuin:

Loftwad ware Alsmächtig GUD/

Prändätty Vuonna 1761.

I.

De Linna oli Idäisel maal, Se oli niin
caunist ylös raket, Hopial Cullall,
Callil Cullal, Ja callil kiivil ylös
muurat.

2. Siel sisäl oli yri nuori Försti, Fang
gat juur hengen jälken, Wijskymmend: syldä,
Maan alla, juur maan alla, Matoin ja käv
metten kessel.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tor
nin tygö tuli, Ach minun Poican, Racas
Poican, Voi minun poican, Cuins olet fan
gittu cowin.

4. Ach minun Isän racas Isän, Fangiu
res olen cowas, Wijskymmend syldä, Maan
alla, juur maan alla, Waiwas ja ahdistuyes.

5. Isä meni, Cuningan eteen, Ja langei
polwillens maahan, Armollinen minun Hev
ran, Cuule ferran, Mist poican on fangittu
cowin.

6. Canon sinul, sanon totta, Mun tyttä
ren händä tahto, Waan ei se ole niin: C

Hän on Eijn, Tornis pimiäs sijn, Jost pitä
Hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran, Lasse se fangi
irral Wijskymmend^t tuhat, Culda pennin-
git, Culda penningit, Annan weren Pisaran
edest.

8. Ei auta culda penningit, Cuoleman häs
nen cummingin pitä, Hänen caulafans on
Culda käädyt, Sentähden hänen cuoleman
pitä.

9. Jos caulas on Culda käädyt, Ei hän
niit warastanut, Waan Neikyläinen on ans-
danut, Ja lahjittanut, Kihlan ja rackauden
merkix.

10. Cuin Neiky sen cuuli ja ymmärsi, Ett
Fangi mistattaman piti, Lähet silkis liehu-
waisen, Juur punaisen, Hänen hengens läh-
temisen merkix.

11. Breiwin kirjot tällä tawal, Ennen cuins
henges annat, Cas exist ymbärins Ma lman
juur awarald, Cas ylös myös Linnan päälle.

12. Cuin sinä nucut, Niin minä hucun
kehkäm tai listto yhten, Linnan sytytän, wal-
kian wiritän, Näin erikäm, Yhdest täst
mailmast.

13. Sielun Isä Jumal coriaakon, Tais
wan Baldacundan, Coston andacon Jumal
ylhäld, Joca ei meitä saldin yhten.

14. Sit otettin Fangi ulos Tornist, An-
nettin hänel Sacramenti, Hän huuti Chris-
tusen tygö ylös taitwasen, Nyt pitä minun
Cuoleman.

15. Sit

15. Sit hän wietin kedon päälle, Hänen
piti astuman Trapuil, Silloin hän Mestari
rucoili ja aneli Et wiel wäähä aica elä saisin.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä, Sinä tah-
dot minun nyt pettä, Anna tänne sinun sil-
kis, Ja cartekis, Jol filmäs sidon kinni.

17. Ula sibo wiel filmiäni, An Mailma
ferta cakon, En itänäns enä minä, Tain
erän peräst Caunil filmillän mailma cakel.

18. Hänen Isäns seisoi kedon pääl, ja it-
ki catkerast kyllä, Kacas Poican, Ach minun
poican, Woi minun Poican, Sun cuolemas
tahdon costa.

19. Ach minun Isän, Kacas Isän, Ula
tätä cuolemata costa, Wiatoina cuolla wa-
hingori ja murhari, Wiatoinna cuolla tah-
don.

20. Embä sure nuorta itän, Eng mail-
man cauneutta, Waan minä suren mun
Neikykäistän, Ihanaistan, cuin catkerast su-
re perän.

21. Tai nuori Försti hajotti Silkins: Lie-
human tuulen wäken, Se oli Mercki Neiky-
el, Juur wijmeiseld, Sytyt Linnan Jos ihe-
ylös paloi.

22. Tällä muoto yhdel hetkel, Cari Nuor-
rucaista huckui, Neiky paloi, Försti hirtettin
ja ripustettin, Toinen toisens Rackauden
tähden.

23. Cobta cuin colmas päivä cului, Tu-
li Engel Tainwast alas, Ja Käski Ruumin
maahan otta, Juur cobta, Taitt Caupungi
cadotetan.

24. Gen

24. Sentihden tuli costo suuri, Marettin
cuolema tämä, Ja kedon pääst maahan lyö-
tin Ja tapettin Ihmist wiisi sata.

25. Oypicat tästä jocainen, Ettei cohta hy-
wä mielist Yhdestä hajot, alas wajot, Ja
pois eroit Yhdestä Kacfaudest.

26. Se Ihminen on willis ja wimmattu,
joca näin muodottomast teke, Sumalast ul-
wos swätty, Ja hyljätty, joca ei cadu pahoi
töitäs.

27. Se on caikille tiettävä, Joca tämän
wirren on tehnyt, Yri caunis Neisylkäinen,
Ihanainen, Idäisel Maal, yhdes Linnas.

Toinen.

Sitet ole minun HERRan, Ja hywäst
siunattu Poican, Tahdon nyt weisa-
ta kerran Tästä ja joca paicas.

2. Miehest vyhäst ja Viicaisest, Tämä wir-
si on tehty, Sanct Yriänäst yhdest Kiddarist,
Yong tunnus tähti on nähty.

3. Mitä minä sanon Yriänäni euule, tee mi-
nun tahtoni juur Cappadocian Caupungin Si-
säll tuli, siel kestä Lohikärme suuri.

4. Se caupung on pitkä ja sanaen suuri, Ni-
sui Cuningas euulussa sisäll, Lohikärme macais
läsnä muuri Tahdoi Caupungin ylös niellä.

5. Se peto niin paha ja abne oli, Kocapäi-
wä hän elatust tahdoi Ihmissis, Elämiss, cuin
monda euoli, Jote perät pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joca Päiwä ja Yö, E-
latust

latust wahwast juuri, Niin káwi coht Caupun-
gin tyáo, Hengens puhals ylös muurin.

7. Cuin hán Hengens puhals ylös muurin,
Eunsit ne cuin olit sisäl; Jocainen cuolliar coh-
ta tuli, Oli ruumit caduill ja Ziel.

8. Cuningas sanoi neuwo toinen, Videttä-
mán tása pitá, Peto wastan ja Jhmisit Ett es
Iámán nautit saisin.

9. Pitákám wuoro myöden, Yr Jhminen
joca talost, Päiwár sen pahan Pedon syödá,
Eitt saamme elá juur jalost.

10. Borgarit pidit cohsta Käffyn, cuin Cu-
ningald sanottu oli, Edes táydyi káydá ei sáa-
stá; Yri joca talost pois tulit.

11. Ett jocaikeld oli tullut Pohikärmen ruor,
Niin Cuningan Eyttären wuoro tuli, Ulos
pantin pedon teuray.

12. Cuningas tarik puolen Nikiáns, Neiken
wapauden táhden, Borgarit sano en tahdo me-
nijn: Ewótin meidángin lapsen náhden.

13. Jolles tahdo Herra anda edes, Me sanom
totifest juuri: Sillä hátá on meidán kásisám,
Me hómme mahan teidán muurin.

14. Tuli surullisex Cuningan sydán Sitá sur-
tia meno sangen, Itki hartast káski Neiken
menná Pedon teuray cuin on langen.

15. Káy nyt edes Neiky minun, Sinun pitá
Pohikärmen ruor, Mhattelin Cuningan pojat si-
nun, Ja ei pahan pedon teuray.

16. Neiky murhes kási possell Ja itki catke-
rast kyllá, Westi juori silmild alas possil, Ach
curia ylká olet.

17. Neis

17. Neiky parhat waatteet päällens puki, Ja
itki catkerast kyllä, Carisa sylis kijitti ja luki,
Ja wuodatti kynelit kyllä haikiaf.

18. Jääkät hywästä racas Javin, Jääkät hy
wästä Christityt caicki, Tähan ast on minusta
pidetty waari, Nyt pitä edes käymän ratki.

19. Tule nyt cansan HERea Jesu Christ;
Tule nyt minua auttaman, Tunnustan syndi
fex isian wihi, Tule sieluni wapahtaman.

20. Neiky lähte suvel suurul, Siit Linnast
caickein nähden, Jote olit Caupungin catuil ja
tiel, Hartast itkit Neiken täyden.

21. Neiky meni yhden kedon pääll Ja caka
li ymbärillens, Tuli Sanct Urijänä ajain siel,
Hän caratti herwoistans ymbärins.

22. Sit tuli Sanct Urijänä ajaden Riisä sui
ket joll herwoistans käänsi, Harnestat kils cuin
auringon terä Ja ei Neiky tunden händä.

23. Seiso hywästä Neiky minun, Mitäs itket
nijn waikiaf, Mikä siene et muutun on car
was, Minä tahdon sun päästä waiwast.

24. Neiky sano juur waikiaf Sanct Urijä
näätä wastan, Kyneleit wuodatan juur haikiaf,
Ja händ siin olemast haastoi.

25. Ujacet pois te nuori mies, Paateat w
stävitten puolen, Tiedän todest et hucun täs
ties, Nijn hywin minä yrin cuolen.

26. Jumalan wäel minä tahdon Neikyi ja
Lestei autta, Minä tänäpän sul awun tuotan,
Ja Lohikärmen pois saatan.

27. Lohikärme wedest plös tuli, Sanc Urijänä
ajoi händä wastan, Pist miekan kidaft et läpis
tuli, Ja ei enä Neikyt haastan.

28. Ei

28. Ei Lindu lennä niin nopeast, Tuin hän
miekkans ulosveti, Joca Kaudast, Cullast,
Ja Hopiast oli, Joll Ihmeit suuri teki.

29. Se totinen Sanct Viriáná HERRA JE
su Christ Talta meit caucki autta Helvetin ma
don läpiköpist, Pijnas ja Cuolemas cautta.

30. Me rucoilem Isä sinua, Wahwista mei
dän uscom Armos anna ja myös lisa, Etten tu
lis pirun tuscan.

31. Cunnia oleon Isälle, Loppumatoin myös
Pojalle, Pyhäl Hengel sama tuleon, Olistys
cans suurel woimal.

E O P P U.

